

פרוטוקול ישיבת דירקטוריון מספר 03/2024
מיום 6 למאי 2024

נוכחים:

מר רוביק דנילוביץ'	- ראש העיר ויו"ר הדירקטוריון
ד"ר חפצי זוהר	- מ"מ וסגנית ראש העיר, מחזיקת תיק החינוך
שלומי נומה	- סגן ומ"מ רה"ע
צח ברק	- יו"ר הנהלת כיוונים
יאיר תורתי	- נציג ציבור
מר דודי ליפשיץ	- ראש מערך הבניה הציבורית וחבר דירקטוריון
גבי אתי כהן	- מנהלת אגף הרווחה והשירותים החברתיים בעירייה וחברת דירקטוריון
רו"ח פזית פוקס	- סגנית גזבר וחברת דירקטוריון
גבי שמחה אסרסאי	- נציגת ציבור
מר אברהם לסרי	- נציג ציבור
מר יעקב פיטוסי	- נציג ציבור
רו"ח דורית כהן	- רואת חשבון לחברה
עו"ד אריה מימון	- יועץ משפטי בחברה
רו"ח ערן רוזנטל	- מ"מ מנכ"ל כיוונים

סעיף מספר 1 - אישור דו"חות כספיים שנתיים 2023

מר רוביק דנילוביץ':

חברים, אפשר להתחיל? יופי. אז אנחנו יש לנו כמה דברים על סדר היום. אחד, אישור הדו"חות הכספיים השנתיים לשנת 2023, מי מציג? ערן?
אישור דירקטוריון מיום 17.4.2024
האם יש למשהו הערות? שאלות? התייחסות

מר רוביק דנילוביץ':
מי בעד? מתנגד? נמנע?

פרוטוקול דירקטוריון מיום 17.4.2024 – מאושר פה אחד

רו"ח ערן רוזנטל:

אני מציג, כן, רוביק.

מר רוביק דנילוביץ':

בבקשה.

רו"ח ערן רוזנטל:

או קיי. קודם כל אני אגיד רק אחר הצהריים טובים לכולם. ברכות ואיחולי הצלחה לחברי הדירקטוריון החדשים. שבוע שעבר התקיימה גם פגישה עם הגזברות גם עם פזית ודורית שנמצאות פה כאן איתנו על מנת לדון בנושא הדו"ח. נשאלו כל השאלות האנליטיות והכספיות וסופקו כל התשובות. ונתחיל. ככה. החברה חוותה בשנים האחרונות מספר טלטלות ומשברים עולמיים דרך קורונה, מספר סבבי לחימה שכולנו כבר הספקנו לשכוח, עבור דרך מלחמת רוסיה אוקראינה וכעת מלחמת חרבות ברזל. כחברה לתרבות ופנאי שנמצאת בלב החזית של כל משבר שכזה מעצם נגיעתה בכל תחומי החיים של התושב, מדובר במכת מוות של ממש שמשאירה משקעים שאחר כך לוקח זמן רב להתאושש מהם. כולם כבר מבינים שככל הנראה שנת 24' תהא שנת לחימה ועננת האיום שמרחפת לפתיחת חזית צפונית או רב זירתית רק מעצימה את חוסר הוודאות שבקרבונו. בשלהי שנת 23' הצגתי לקרבניטי העיר ולגזבר שאנו צפויים לסיים את השנה בגירעון גבוה וחריג מין הרגיל ואכן סיימנו את 23' בעודף הוצאות על הכנסות, יש לומר זאת לאחר שהעירייה נתלצה לעזרתנו בסכום נדיב ביותר. כמובן שלתוצאות יש קשר ישיר לנוקי המלחמה, למדבריום שעמד לאורך השנה עם הוצאות שכר והזנת בעלי חיים ללא הכנסות מגבייה עצמית, לעדכוני שכר על פי חוק שאושרו בדירקטוריון ב-30.8.23 גם בתיאום מול הגזבר ולגל ההתייקרויות שמשתולל במשק. יחד עם זאת אי אפשר לנתק מהמשוואה גם את האחריות התקציבית האישית של כל אחד ממנהלי החברה ועובדיה וגם את ההכרה המפוקחת בעירייה שכיוונים לא מסוגלת יותר להמשיך לנהל מוקדים בלי משאבים מספקים או בלי משאבים בכלל. אני אתן כדוגמה את סל התרבות, הבית האדום, אצטדיון, מתקני ספורט ופארקי כושר, מרכזים קהילתיים, מועדון שחמט ועוד ועוד. ואחרי שאמרתני את כל זה אנחנו עם הפנים קדימה ל-2024 ועובדים עקב בצד אגודל ביחד עם הגזבר וקרבניטי העיר לגיבוש תוכנית שתחזיר את הספינה למסלול.

עד ה-7 באוקטובר הספקנו לחגוג עצמאות 75 שנה למדינת ישראל, להשתלם באילת ובים המלח, להפיק את מרוץ הלילה של באר שבע ולחנוך את פארק המכתש ואז הגיעו אירועי ה-7 באוקטובר, אירועים מכוונים בתולדות מדינת ישראל. לצערי השכול לא פסח גם על משפחת כיוונים. איש המזגנים שלנו מקיבוץ בארי נרצח, זכרונו לברכה. עובד נוסף מקיבוץ כפר עזה נפצע וברוך השם השתקם עד היום ואח של עובדת נרצח אף הוא, זכרונו לברכה. המלחמה גרמה להשבתת מוקדי הפעילות של החברה בכל תחומי העיסוק – חינוך, ספורט, תרבות, פנאי וקהילה. כיוונים מוגדרת בעתות חירום כמפעל חיוני אשר מספק שירותים חיוניים וקיומיים לציבור, זאת מתוקף צו חוק שירות בעבודה במצב חירום. מרגע שהוכרז מצב חירום החברה ועובדיה מגויסים בכפיפות למטח החירום העירוני שמטיל על החברה את משימותיה, וזאת על מנת לשמור על רצף תפקודי של העיר בשעת חירום. להלן שלל משימות כיוונים במעבר משגרה לחירום, מפתחות חמ"ל קהילתי והפעלת מערך מתנדבים דרך פתיחת מוקדי הפעלה לילדי עובדים חיוניים, הפעלת סיירת מקלטים, שיבוץ בחוות מכלולים, מבצע דגלול עירוני, הפעלת משחקיות, הזנה של מוקד עירוני, פעילויות הפגה לתושבים, הפעלת מוקד "מה נשמע", שגם לקח בו חלק פעיל כבוד ראש העיר שלנו, תמיכה בעולים חדשים, אפ +60 חיבור לעסקים קטנים ועוד ועוד. מבחינת הנזקים הכספיים השבתת מוקדי הפעילות של החברה הביאה לאובדן חכנסות עצמיות מחד ולחיסכון בהוצאות מאידך, למעט הוצאות שלא ניתן היה לבטלן בעיקר הוצאות שכר עבודה והוצאות חוזיות. כמו כן נדרש היה לבצע החזרים ללקוחות והתקבל שיפוי ממשלתי חלקי עבור רשת מעונות היום. בסך הכול אתם רואים, 3.7 מיליון שקל נזק לתאגיד רק בחודש אוקטובר. בהקשר זה אני אציין שההכנסות העצמיות של החברה הסתיימו ב-2023 בפחות 8 מיליון שקל ביחס לתקופה המקבילה אשתקד ב-22' ופחות 10 מיליון שקל ביחס לתקציב המתוכנן.

מבחינת התרגת שיפוי, אז כיוונים, כמו כל יתר התאגידים העירוניים בארץ, הוחרג על ידי רשות המיסים כניזוק זכאי לשיפוי במסלול שכר וזאת בטענה כי הינו גוף נתמך על פי סעיף 21 לחוק יסודות התקציב וככזה עליו לפנות לרשות המקומית, לחברת האם שלו, ולא למדינה. במצב שכזה למעשה העירייה נאלצת להיכנס "לנעלי המדינה" ולכסות לתאגיד את הנזקים שנגרמו לו אחרת הגירעון משתרשר למעלה לעירייה ועלול לפגוע באיתנותה.

לא רק רשות המיסים, גם משרדי הממשלה, הפנים והאוצר לא יצאו באיזושהי בשורה מיוחדת לשיפוי התאגידים. יותר מדויק, גלגלו אותנו מכל המדרגות למעט בנושא אחד שבו בעבודה אינטנסיבית ונחושה וגם בעזרת דורית שנמצאת פה איתנו וסייעה לי בהכנת התחשיבים, ועל כך תודה רבה דורית. הסתייע בידינו לגייס 1.8 מיליון שקל עבור המדבריוס במסגרת חבילת סיוע של שיפוי נזקי מלחמה ל-4 גני החיות בישראל. איך אומרים, רוביק, לא רק החולמים גם החופרים מגשימים.

מבחינת התובנות שלנו – אירועי ה-7 באוקטובר חידדו את ההכרה בקרב השלטון המקומי והקהילה המאורגנת שהם המענה הראשון באירוע רב נפגעים בהגנה בהצלה בחילוץ ברפואה ובסיוע האזרחי. כל מה שלא עובד בשגרה כנראה שגם לא יעבוד בחירום. אחת התובנות העיקריות שלנו כחברה גם שעדיף היה שתהיה לנו קרן רזרבה ליום סגריר כגיבוי למספר חודשי פעילות בשעת חירום כי כבר למדנו שאין לנו על מי לסמוך אלא על עצמנו בלבד.

מאז ומתמיד היו לנו מוקדים, כלכליים יותר, כלכליים פחות. בשנים האחרונות המוקדים הכלכליים נשחקו בצורה כזאת שכבר לא מצליחים לכפות בצורה טובה על המוקדים ההפסדיים, כמו גם שיש לנו מוקדים בתת תקציב בסיסי. להלן מוצג בפניכם מדגם מייצג של 8 העברות תחום שהעירייה נאלצה לקצץ לחברה ב-6 השנים האחרונות, זאת במסגרת קיצוץ רוחבי גורף שהעירייה ביצעה לצורך איזון ספר התקציב שלה, כי גם העירייה נפגעה תקציבית. בסך המצטבר אתם רואים פה ב-6 השנים האחרונות 3.7 מיליון שקל קיצוץ. אני כן רוצה להתעכב על האצטדיון לשם ההמחשה. האצטדיון קוצץ ב-6 השנים האחרונות ב-930 אלף שקלים. השנה נוספה הוצאה נוספת בגין תחזוקת ומעטפת הגג של עוד כ-200 אלף שקלים. זאת אומרת שאנחנו כבר בדפיציט של 1.1 מיליון שקל. מצופה מאיתנו גם להשתמש בתקציב הזה של האצטדיון לתת מענה לבית האדום שבקריית הספורט, מוקד שכרגע החברה איננה מתוקצבת בגינו. אם ניקח בחשבון את עליית שכר הבכירים החל מ-1.1.23 ב-5.26 אחוז, את עליית שכר המינימום, עליית תעריפי המים והחשמל, מכרו הדשא שעולה לנו כ-1.1 מיליון שקל בשנה ומתוקצב בעירייה על כ-650 אלף שקלים ואת ההתייקרויות במחיר של חברת אלקטרה, החברה שמתחזקת לנו את האצטדיון, אז ברור לכולנו שהגירעון רק הולך ומעמיק. יחד עם זאת אין ספק ואין עוררין שכשמבצעים קיצוץ

בתקציב נדרש לבצע התאמות בתקציב בהתאמה. אנחנו אכן פועלים לבצע את ההתאמות הללו אבל גם אם נבצע אותן בדרך של איתור מקורות הכנסה חדשים ומניבים או בהתייעלות כזאת או אחרת, עדיין בהעדר סיוע רשת ביטחון כזאת או אחרת מהעירייה להשבת חלק מהקיצוץ או טיפול בנושא של כוח אדם, אני מאמין שיהיה לנו קשה עדיין להתאון. מה בכל זאת אנחנו עושים על מנת לתקן את המצב? אז בחודשים האחרונים נכנסנו לתהליך פנימי של חישוב מסלול מחדש ובניית תוכנית עם כל מיני רעיונות להתייעלות. זאת בשילוב היצוני של חברת ייעוץ עסקי שהעירייה שכרה את שירותיה עבור עצמה ועבור החברות הבנות שלה. אני אתן פה שתי דוגמאות מעולם הספורט לאיתור מקורות הכנסה חדשים ומניבים במסגרת תכנון תקציב כחשיבה עסקית :

באצטדיון - הנחיתי את מאיר אלפסי לבחון הוספת קונספט של ימי הולדת כפי שנהוג אצלנו גם בלונדע ובמדבריום.

בקונכיה - היכל שאמור להיות במהותו לשימוש רב תכליתי משמש כיום ברוב ימות השנה למעט בפסטיבל, את מועדון הכדורסל המקומי לאימונים ולמשחקים. עובדה זו למעשה פוגעת בהכנסות הפוטנציאליות של הקונכיה. לאחרונה קיבלנו תקציב ממשד הספורט לשיפוץ של מתקן חלופי במקיף אמי"ת. ככל שנשלים את השיפוץ ונוכל לתת מענה הולם למועדון שיענה לצרכים שלו לטובת אימונים נוכל אולי לנייד את הקבוצה אל המתקן החלופי במקיף אמי"ת ולפנות את הקונכיה כדי שתוכל להכניס עוד כסף מבחוץ למופעים ואירועים.

שקף נוסף שחשוב לי להראות לכם, גיוסי כספים '23 - אז כתברה עצמאית אנחנו שואפים כל הזמן לצמצם ככל שניתן את התלות בעיריית באר שבע ולכן שמים יד על כל קול קורא וגיוס כספים פוטנציאלי. הטבלה שלפניכם מציגה את הכספים שהצלחנו לגייס בשנת '23 ביחד עם העירייה. נתמקד בסכומים הגדולים, 9.9 מיליון שקל ממפעל הפיס זה בעיקר יועד למדבריום ולמרוץ הלילה. 1.8 מיליון שקל ממשד האוצר שהזכרתי במהלך המצגת ו-1.2 מיליון שקלים מהרשות לפיתוח הנגב עבור שגרות תרבות, אומנות הבמה ותקנת סלע ובסך הכולל כ-16 מיליון שקלים שהצלחנו לגייס.

מבחינת דו"חות רווח והפסד, וכולכם קיבלתם את הדו"חות, אפשר לפצל את המחזור למעשה ל-2: 260 מיליון שקלים ממהלך עסקים רגיל ועוד כ-13 מיליון שקלים השתתפות

עירייה בכיסוי הגירעון, ההוצאות הנהלה וכלליות נותרו כמו בשנה קודמת על 4.3 אחוז מהמחזור ואנחנו מסיימים את השנה בגירעון של כ-3.7 מיליון שקלים.

מבחינת תקציב לעומת ביצוע: אז קודם כל בהכנסות הצפויות, דיברתי קודם, 10 מיליון קיטון ביחס לתכנון. עיקר הנזק כמובן נובע מהמלחמה ואת יתר הפער בין הביצוע לתקציב אפשר להסביר על ידי 3 נושאים עיקריים: 1 זה תוספות השכר על פי חוק, 2 זה מוקדים חדשים בעיקר המדבריום ומעונות יום, שני מעונות יום נוספים שקיבלנו בספטמבר 23 ו 3 השתלמות עירונית של העירייה והחברות הבנות שלה, שחברת כיוונים הפיקה.

אני ארוץ על המאזנים, ישר לתזרים. השתמשנו בפעילות מימון של כ-3 מיליון שקל לטובת כ-2.5 מיליון שקל פעילות השקעה ועוד כ-0.7 מיליון שקלים פעילות שוטפת ואנחנו מסיימים את השנה עם 130 אלף שקל בקופה.

עם הפנים קדימה לשנת 24 – דיברנו על חישוב מסלול מחדש וחשיבה עסקית. אנחנו כרגע בגלל המלחמה והבחירות שנדחו עובדים עם תקציב אחד חלקי 12. היות והתקציב שלנו גם נגזר מהתקציב העירוני אז היינו צריכים לחכות שהעירייה תסיים את ספר התקציב שלה על מנת להעביר את התקציב של החברה והוא אכן אמור לעבור לאישור בעוד כשבועיים אז נתכנס פה שוב כולנו מחדש. השנה נתמקד באירועי יום הזיכרון שיהיו אירועים מעצימים ומיוחדים ואירועי עצמאות בסימן אירועים צנועים לילדים ולקהילה. מבחינת פרויקטים חדשים – המדבריום סיים את תקופת ההרצה שלו ב-10 באפריל, הרצה במחיר מוזל. הוא פתוח כרגע לקהל הרחב, מעל 100 אלף מבקרים במספר חודשים ובאמת אנחנו כולנו תקווה שלא יהיה איזשהו משהו דרסטי ואם המצב ימשיך ככה עד סוף השנה זה יכניס לנו הרבה אוויר לחברה. אולם ספורט בשכונת סיגליות. מגרשי טניס פלח 7, מועדון נוער ניר דוד וגם בית יהדות איראן החדש. גם היו לנו בחירות ב-27 לפברואר והסדרנו חברי דירקטוריון ויו"ר הנהלה חדשים, כבר איחלתי בהצלחה לכולם. בתנ"ך בספר ירמיה מציין הנביא כי מצפון תיפתח הרעה על כל יושבי הארץ. כולנו כמובן תקווה שנבואת זעם זו של הנביא לא תתממש. כל תזית צפונית או רב זירתית שתיפתח עלינו במהלך השנה שוב תחזיר אותנו לחירום ולעצירה, כולנו לא רוצים להיות שם. השנה גם יהיה מעבר דירה לנכס חדש. הנושא הועבר לידיעת הדירקטוריון ב-8 לפברואר 2024, 8 חודשים מראש לאחר פרסום מכרז ובטרם כינוס ועדת מכרזים והכרזה על זוכה. למי מהחברים שלא נוכח בישיבה נסביר –

חוזה השכירות הראשי שלנו במטה ההנהלה פג תוקף כעבור 10 שנות שכירות ב-31 באוקטובר 2024. נדרשנו להיערך לחידוש חוזה או לפינוי. נבחנו מספר חלופות על הפרק במספר סאשנים משותפים ביחד עם העירייה. בוצע סקר שוק ובדיקת היתכנות כלכלית ואסטרטגית והוחלט לנצל הזדמנות עסקית שנקרתה בפתחינו ולעבור למבנה שמאחד 4 מטות למטה אחד – מותאם משרדים, נגיש וממוגן, שעיקר ההשקעה בו כבר בוצעה על ידי שוכר קודם, שממוקם בגזרת העיר העתיקה וגם במחיר אטרקטיבי. אנחנו ניכנס בתקופה הקרובה לשיפוץ ולהתאמות על מנת שנהיה מוכנים לעבור בזמן ב-1 בנובמבר 2024. זהו. אני סיימת. אשמח לענות על שאלות, ככל שישן.

מר רוביק דנילוביץ':

תודה. תודה רבה לערן, זה היה ככה מקיף. האם יש למישהו מהחברות, חברים, שאלות: הערות? התייחסויות? אם לא, אז אנחנו נאשר. אני רוצה להוסיף,

מר צח ברק:

יש לי, יש לי רוביק, אם אפשר.

מר רוביק דנילוביץ':

כן, בבקשה.

מר צח ברק:

ערן, אם אתה יכול דק רגע לחדד את המספר הסופי בעצם של הגירעון? כי לפי מה שהסתכלתי גם בדו"חות וגם לפי מה שאמרת, אמרת 13 זה אמור להיות 13.5 מיליון ובעצם אנחנו מסיימים בעוד 3.7?

רו"ח ערן רוזנטל:

כן,

מר צח ברק:

אז זה בעצם אחד שנוסף על השני. זה לא 13. אז אנחנו מדברים על כ-17 ?

רו"ח ערן רוזנטל:

כן, כן, צח, אתה צודק. הגירעון הוא 16.7 מיליון שקלים.

מר צח ברק:

זה כולל את המדבריוס?

רו"ח ערן רוזנטל:

זה כולל את המדבריו. העירייה למעשה יכלה להשתתף בכיסוי הגירעון לאור כל מיני אילוצים שלה ב-13 מיליון שקלים בלבד. ה-3.7 מיליון הנוספים זה הגירעון האמיתי שהוא למעשה לא מכוסה על ידי העירייה או על ידי המדינה, וכבר הבנת מהמציאות שהמדינה למעשה לא נחלצה לעזרת אף אחד מאיתנו, לא הרשות ולא התאגידים. הנושא נבדק גם מול הגזבר שהודיע לי שאין שום פגיעה באיתנות הפיננסית של הרשות, חס וחלילה.

מר צח ברק:

אבל זה אומר שהאמיתי הוא 17, כאילו. זה האמיתי.

רו"ח ערן רוזנטל:

כן, כן, כן.

מר רוביק דנילוביץ':

מי בעד? מתנגד? נמנע?

אישור דוחות כספיים 2023 – מאושר פה אחד

רו"ח פזית פוקס:

אני רוצה רק להגיד משהו, ברשותכם.

מר רוביק דנילוביץ':

בבקשה פזית.

מר צח ברק:

אפשר עוד,

מר רוביק דנילוביץ':

כן, בטח, בטח. כן, צח, בבקשה.

מר צח ברק:

אני רציתי רק עוד שאלה לגבי, אני עוד לא יודע אם זה המקום, כן? קודם כל כיף להיות פה ונעים להיות פה וכל הכבוד לכולם על העבודה ואני חדש ועוד ייקח זמן עד שאני אלמד גם את המפלצת הזאת שנקראת כיוונים. לגבי המדבריו, יש צפי שהדבר העצום הזה לא יהיה הפסדי ולא יהיו בו גירעונות כל שנה?

רו"ח ערן רוזנטל:

לא, לא. הפרויקט נכנס רק עכשיו כפרויקט חדש, בתחילת 24. הוא למעשה עמד מ-18 באוקטובר 2022 סגור מאז שנסגר הגן הישן, הגן הזואולוגי. הוא עמד למעשה ללא הכנסות מגבייה עצמית במשך שנה ו-3 חודשים. רק עם הוצאות שכר והזנה ותחזוקה של בעלי חיים. מאז שנפתח בתחילת 24, הקצב שאנחנו רואים של המבקרים הוא קצב הרבה מעבר לצפי שלנו ואם זה ימשיך ככה וכפי שצינתי במצגת, לא תהיה איזושהי התפתחות ביטחונית חריגה כזאת או אחרת שלמעשה תשבית את המבקרים מלהגיע למדבריום, אנחנו נהיה במקום מאוד טוב, זה ישחרר הרבה אוויר לחברה ולהערכת אנחנו נסיים שם גם במצב רווחי, בעצם בתוצאה רווחית שתעזור לנו בשנת 24.

מר צח ברק:

אני אגיד לך למה אני שואל. כי הפוטנציאל בסוף של מקום כזה שאמור כביכול לעבוד, בראות עיני כי שוב, אולי אני טועה, בימי החופש ובימי שבת וכשאתה מחזיק שעובדים כל השבוע שלם מבחינת שכר והוצאות קבועות, יש תחזית כלכלית שזה אמור להיות מאוזן? עזוב רגע להרוויח. אמור להיות מאוזן?

מר רוניק דנילוביץ':

צח, צח, אתה צודק לחלוטין. אנחנו הקמנו מיזם שהוא בינלאומי, לא פחות מזה. אגב, הוא עוד לא הסתיים. יהיו לו, הוא עוד יתרחב בעתיד אבל הוא באמת פרויקט ייחודי בקונספט שאין אותו באמת באף מקום בעולם. ערן אמר את זה בדבריו שהצפי, אתה יודע, אנחנו נמצאים עדיין באמצע מלחמה. צריך לזכור. הצפי של האנשים שבאים ועוד לא התחלנו קמפיין בכלל הסברה. תבינו. יש לנו כסף גדול עם כל השותפים שלנו לעשות קמפיין הסברה אדיר וגדול שאין מקום בארץ שלא יידעו מה זה המדבריום וכולם ירצו לבוא לכאן. עכשיו זה רק מפה לאוזן אנשים באים ובאים ובאים. אין ספק שיש לו פוטנציאל אדיר להצלחה. גם פה, כמו בכל דבר, הניהול שיהיה שם, צוות העובדים שיהיה שם, החדות לבדוק איפה, עד איפה הדברים שצריך לטפל בהם מייד, לתקן, לעשות אולי דברים חדשים, ברגע שהצוות המקצועי שיהיה שם יתפעל את פארק בעלי החיים הזה בצורה הכי טובה ויהיה תמיד חד וערני בלצפות את הדברים ולראות כמה צעדים קדימה, אין ספק שבשנים הקרובות זה עשוי להיות הדבר הבא במדינת ישראל. לא הספארי ולא גן החיות התנ"כי. הדבר הזה כי

הוא משלב משהו אחר. זה לא הגעה וצפייה בבעלי חיים, זה להשתתף. זה קטע חווייתי, זה, זה להתחקות אחריהם. זה משהו, אתה, השאלה שלך היא נכונה ובוודאי, אנחנו הוצאנו כל כך הרבה כסף שיש לנו ציפייה שבטח בשנתיים שלוש שנים הקרובות אחרי קמפיין הסברתי שאין ספק, כמות המבקרים תהיה מאוד מאוד מאוד גדולה היא כמובן לפחות תאזן את הפעילות של הגן. דברים כאלה, אתה יודע, הם פחות רווחיים אבל לפחות שתאזן את הפעילות של הגן.

מר צח ברק:

תודה.

מר רוביק דנילוביץ':

תודה.

מר שלומי נומה:

רוביק וערן וצח, מינואר ועד היום, עד אפריל, ב-4 חודשים, ביקרו במדבריום 160 אלף מבקרים, אתם שומעים טוב. 160 אלף מבקרים וסך הכנסות של כ-7 מיליון שקלים. זה מספרים עצומים וכמו שראש העיר אמר, זה עוד בלי הפרסום ולפי המספרים זה הולך לעמוד בתוכנית העסקית שהוכנה למקום, אפילו מעבר, ותמיד החישובים הם יותר זהירים בדרך כלל.

מר רוביק דנילוביץ':

פזית, ביקשת?

גב' שמחה אסרסאי:

אני רציתי האמת להגיד,

מר רוביק דנילוביץ':

רגע. פזית ביקשה קודם. פזית?

גב' שמחה אסרסאי:

אה, או קיי.

מר רוביק דנילוביץ':

גם הצביעה יפה פה אני רואה עם העצור. פזית? פזית פעם ראשונה? פעם שנייה?

מר שלומי נומה:

לא, פזית הודיעה שהיא בכמה פגישות במקביל, ראש העיר.

רו"ח פזית פוקס:

הייתל.....

מר רוביק דנילוביץ':

הכול בסדר.

מר שלומי נומה:

היא בכמה פגישות במקביל.

מר רוביק דנילוביץ':

הכול בסדר, פזית.

רו"ח פזית פוקס:

רק משפט אחד לגבי התוצאות הכספיות של החברה כי למעשה הגרעון שהחברה נקלעה

אליו, שומעים אותי או שזה בדילי?

מר רוביק דנילוביץ':

שומעים, שומעים היטב.

רו"ח פזית פוקס:

הגרעון שהחברה נכנסה אליו, למעשה היא מנצלת כרגע את העודפים שיש לה בהון ואנחנו

חייבים לראות כתברי דירקטוריון, לבחון את הפעילות של החברה בשנת 2024 שכבר 4

חודשים ממנה עברו כדי שהיא לא תיכנס לגרעון בהון וחייב להיעשות שם פעולות כשייכנס

המנכ"ל החדש כדי להעלות את החברה לגל של פעילות חדש. למרות המלחמה שכנראה

תימשך עוד הרבה זמן.

מר רוביק דנילוביץ':

פזית, אני כבר אתייחס בסיכום של הדברים אני אתייחס לדברים האלה.

רו"ח פזית פוקס:

או קיי.

מר רוביק דנילוביץ':

תודה. מי רצת, דורית, רצית?

גב' שמחה אסרסאי:

אני, אני, שמחה.

מר רוביק דנילוביץ':

שמחה? סליחה. שמחה בבקשה.

גב' שמחה אסרסאי:

אז קודם כל צהרים טובים לכולם. כמו תמיד, כיף לראות את העשייה של כיוונים וזה מעצמה באמת מדהימה וזה חלק יפה מאוד ולדעתי עוד הרבה ערים ייקחו השראה מהמקום הזה. אני עברתי על הדו"חות ואנחנו ככה, קודם כל אהבתי את הנושא הזה של ההתייעלות של לעבור מהקונכיה לפנות את זה כדי לייצר איזושהי הכנסה נוספת וזה ככה מחזק את מה שרציתי להוסיף. יש איזה סעיף של לקוחות חייבים שראיתי שזה עלה משנת 2022 ל-2023 בכמות החייבים, זאת אומרת אנחנו מגיעים למצב שיש לנו כמות גדולה יותר של אנשים שאנחנו בעצם צריכים לעשות להם גבייה וזה מביא אותנו לפחות תזרים מזומנים ואולי ככה לאיזושהו חנק באיזושהו תזרים מזומנים כדי ליצור פעילות שאנחנו רוצים לעשות או בלתיימים ולכן זה נובע, זה נובע רק מהחוב של תאטרון באר שבע או שזה נובע מלקוחות פרטיים? ערן?

רו"ח ערן רוזנטל:

לא, לא. זה נובע בעיקר מהסיפור של לקוחות המדבריום שהתחילו בעצם. אנחנו גובים, רובם משלמים באשראי ואני מזכיר לך שהנתון ל-31 לדצמבר 23 זה בעצם שיקוף מצב ליום מסוים. הוא לא מעיד כמובן לגבי העתיד, לא צופה לגבי העתיד. אז זה רק איזושהו פיק נקודתי בגלל הסיפור של המדבריום.

גב' שמחה אסרסאי:

או קיי. זאת אומרת זה לא משהו שהוא מעבר לזה כי חשבתי אולי לייצל את זה בנושא של תהליך גבייה יותר או, אבל אם זה משהו שקשור לתשלומים אז זה קצת יותר קשה.

רו"ח ערן רוזנטל:

כן. רק הסיפור של המדבריום.

מר רוביק דנילוביץ':

תודה. עוד מישהו?

גב' שמחה אסרסאי:

לא נשכח גם לשים הצללה במדבריוס.

מר רוביק דנילוביץ':

נכון, להוסיף. להוסיף. אנחנו בהחלט פועלים בנושא. בהחלט. עוד מישהו ביקש? או קיי. מישהו? לא. אם לא אז אנחנו ככה. אני רוצה לאשר, את זה אנחנו צריכים לאשר, ערן, או שזה לידיעה?

רו"ח ערן רוזנטל:

כן כן, זה לאישור ואחרי זה מביאים לידיעת המועצה.

מר רוביק דנילוביץ':

אז אני מבקש להביא לאישור את הדו"חות הכספיים השנתיים לשנת 23, אם אף אחד לא מתנגד או נמנע. אז אנחנו מאשרים, תודה, אושר פה אחד.

סעיף 2 - שונות

מר רוביק דנילוביץ':

אישור הרכב הוועדות כפי שמופיע בפניכם, קיבלתם את זה? מופיע בשונות?

רו"ח ערן רוזנטל:

לא הספקנו לשלוח כי זה הוכן רק לפני חצי שעה אבל נעלה את זה עכשיו.

מר רוביק דנילוביץ':

אז תעלו את זה עכשיו.

רו"ח ערן רוזנטל:

מאה אחוז.

מר רוביק דנילוביץ':

אנחנו בעצם השארנו את הוועדות כפי שהיו והוספנו את האנשים במקום אילנה גינובורג הוספנו את צח. השארנו פחות או יותר את ההרכבים כמו שהם היו עם האנשים שהתחלפו. לזה אני רוצה, כפי שאתם רואים פה, אתה רוצה להקריא? זה קטן לי.

עו"ד אריה מימון:

כן, אני מקריא את זה ברשותך רוביק, רק אני אעיר עוד הערה אחת: זה מופיע בשונות וזה גם לאישור. אני מקריא את הוועדות: הרכב ועדת כספים: חפצי זוהר, יושבת ראש ועדת כספים. צח ברק חבר ורואת חשבון פזית פוקס היא חברה. הרכב ועדת ביקורת: דודי ליפשיץ הוא יושב ראש ועדת ביקורת, אברהם לסרי הוא חבר ועדת ביקורת ויוסי כהן מבקר החברה הוא בעצם נציג וועדת ביקורת. בוועדת מכרזים צח ברק הוא יושב ראש ועדת מכרזים, דודי ליפשיץ חבר ועדת מכרזים ויעקב פיטוסי חבר ועדת מכרזים. זה לאישור הדירקטוריון.

מר רוביק דנילוביץ':

יופי. ולזה אני מוסיף שבהעדרי כיושב ראש הדירקטוריון את מקומי ימלא שלומי נומה. או קיי. אנחנו מביאים את זה לאישור. האם יש מישהו שמסתייג או מתנגד או נמנע? אושר פה אחד.

אני רוצה להביא את הארכת כהונתו של ערן רוזנטל לעוד כ- עד ה-31.7, עד שנסיים את התהליך של בחירת מנכ"ל או מנכ"לית לחברה. אז אני מביא את זה לאישור, אם זה בסדר. תודה, אושר פה אחד.

ופה יש התייחסות קצרה לדברים שערן דיבר עליהם. חשוב לי לומר, תראו. בתהליך של כבר משנת 2003 שהוקמה החברה, 3 - 4, כבר שני עשורים, שני עשורים מאז הוקמה החברה, חלו שינויים באמת דרמטיים. עיריית באר שבע קיבלה החלטות מאוד חשובות ומעצבות שהחליטה שאם יש לה חברות כלכליות כדאי לתת לחברות לעבוד, כי הרי אתה לא מקים חברה כלכלית מבלי שאתה יוצק לתוכה תוכן כי אחרת אם אתה מקים חברה כלכלית היא צריכה לייעל את עבודת העירייה כי כפי שאנחנו מכירים ויודעים את זה עבודה ציבורית עירונית מוניציפאלית היא מאוד מאוד בירוקרטית, היא יותר כבדה, יש בה לא מעט חסמים ופה חשבנו עם הזמן גם למדנו אגב מה עשו בערים אחרות, בעיקר העיר תל אביב שיש בה לדעתי 33 חברות כלכליות, אמרנו: אם אנחנו רוצים לייעל את המערכת העירונית, וזה לא היה פשוט אגב, אז גם עם ועדי העובדים וכולי, כי מה, אתה בעצם מוציא מתוך העירייה עבודה. את התוכן שלה. אבל אנחנו היינו נחויים שאם יש לנו חברות כלכליות, חברה כלכלית, חברה אז לתרבות לחינוך התחילה אחר כך, לתרבות פנאי, וכמובן

חברת יעדים לפיתוח עסקי, אמרנו: או שיוצקים תוכן או שמחזירים את הדברים לניהול של העירייה. אי אפשר סתם, בין לבין לא שווה, זה סתם להפסיד כסף. ובאמת התחלנו להעביר מ-2003-2004 שאני החזקתי את התיק והייתי יושב ראש החברה, חשבנו שצריך ללכת לתהליך של לשחרר מהעירייה ולתת לחברה לעבוד בצורה הרבה יותר חלקה כי היא יכולה לעבוד יותר מהר בצורה יותר יעילה ובאמת עם השנים החברה הלכה וגדלה והתעצמה והיא הפכה גם בהיקפים שלה לחברה שהיא אולי בתקציב השלישי בגודלו מבין הרשויות המקומיות פה באזור הנגב. הרבה דברים נהדרים נעשו בחברה כי היה קל לעיריית באר שבע גם להעביר לחברה, לזרוע ביצועית, והחברה באמת תמיד אמרה כן לעירייה, ובחלק מהדברים אני מוכרח לומר, גם העירייה העבירה אמרה טפלו, טפלו, טפלו ולא תמיד זה גם כלכלי, בוא נודה על האמת. ולעתים מקצצים כמו שערן אמר וכל מיני כאלה דברים. הגענו למצב, ובאמת, הרבה מאוד מהדברים שמופעלים על ידי החברה, והחברה לקחה על עצמה לא בראש קטן, בראש גדול, העובדות והעובדים ושדרת הניהול. באמת, עבודה יוצאת מן הכלל לאורך השנים שהחברה עלתה וצמחה וגדלה והתרחבה וגדלה להיקפים מאוד מאוד גדולים ובעצם הורידה מהעירייה. ופה אני רוצה לומר כי ערן הזכיר את זה, וצח שאל את השאלות: תראו, אנחנו פועלים בשקיפות מלאה. אנחנו רוצים להצליח. המטרה של כולנו להצליח. אנחנו נמצאים ברגע הכהונה הזו, אנחנו נמצאים ברגע שצריכים לשאול את עצמנו, אגב, כפי שהעירייה שואלת את עצמה עכשיו, מכאן לאן? יש רגעים, דנו בזה גם בסוגיית הסטארט אפ שהיא גם תחת כיוונים וטימור ביקש לעסוק בכך. הסטארט אפ שלנו שהוא פורץ דרך, שהוא חדשני, עבר עד היום שני גלגולים מההקמה שלו. אחר כך תוך כדי, כעבור כמה שנים, החידוש שלו והעדכון שלו וההתאמה שלו לעידן החדש והגיעה העת עוד פעם לעדכן אותו. למה אנחנו רוצים, יש מבנה, יש עובדים. אילו דגשים ומה הסדרי עדיפויות. הגענו למצב גם עם החברה שהיא באמת נתנה לעירייה הרבה שקט והורידה מעליה הרבה מאוד דברים ובהרבה מאוד דברים גם לעירייה היה נוח והעירייה, אני חושב, שגתה, ואני לוקח את האחריות, שכל דבר להעביר לחברות. וחלק מהדברים, כי בסוף אתה נמצא בכל הפרטים. אתם יודעים לעסוק גם במעונות וגם בצהרונים וגם בקהילות וגם במתנ"סים וגם בספורט וגם בקליטה. מלא, מלא, מלא, מלא דברים – זה לא פשוט. בטח בעולם תובעני כמו היום שהכסף הופך להיות דבר מאוד מאוד יקר והוא

מצטמצם והוא מקוצץ ולאט לאט בחלק מהדברים אתה יודע שאתה צריך לעצור רגע ולהגיד: בואו, בואו, בואו. בואו נראה מה נכון ומה לא נכון. ולא צריך להתבייש. כמו שידענו לתת ולהעביר ולשחרר ולעשות כל מיני דברים, אנחנו בדיוק נמצאים עכשיו בשלב שאנחנו בודקים את עצמנו. אני אומר "עצמנו", אני בכובע הזה גם כיושב ראש כיוונים וגם כראש עיר. בודקים את עצמנו מה נכון ומה פחות נכון וכן, איך הגענו גם למצב הזה. נכון, מלחמה וכל הדברים האלה. יש תנאים אובייקטיביים קשים מאוד. צריך לומר את האמת וצריך לומר את הדברים ביושר, כי לחברה יש עובדים מגויסים ומסורים. אנחנו נמצאים בפתחו של עידן שאנחנו צריכים ללמוד מה נכון לחברה היום. האם לקחת את כל מעון יום שכל מעון יום שאנחנו מקימים או להתחיל לפזר ולעשות חלוקה, גם לגורמים השונים, יש היום את נעמת ויש היום את ויצ"ו ויש היום את אמונה ויש ויש ויש ויש. האם לקחת הכול על עצמנו? יש לנו יכולות? יש לנו כוח אדם? לא פשוט לקחת ולקחת אבל בסוף אתה צריך גם לספק פתרונות. זה לא רק לקחת. החברה נרתמת בכל דבר שאנחנו רוצים. אנחנו צריכים לדעת ולשאול אותה. היא לא צריכה להתבייש מאיתנו ולהגיד: האם את יכולה לעשות את העבודה הזו? לא להתבייש מעיריית באר שבע. אז מה אם אנחנו הבעלות? גם לבוא ולהגיד לבעלות: רגע, פה אנחנו חושבים שפחות יהיה לנו ערך מוסף, ונסביר לכם גם למה. אנחנו נהיה מוכנים להיות מגויסים, אנחנו נהיה, אבל בואו תראו עם מה גם אנחנו מתמודדים. אנחנו, אני אתן עוד דוגמה. סוגיית הספורט. אנחנו הולכים וצומחים והופכים להיות באמת, המון מתקני ספורט, המון מגרשים, העיר, פתאום החברה הופכת להיות שיש התלבטות גדולה האם זאת צריכה להיות חברה אחת, אולי צריך להוציא ממנה עוד חברה שתעסוק ב, אני מספר לכם בשקיפות את ההתלבטות שיש לי בראייה של השני עשורים האלה. יש הרבה דברים לדעתי שבתוך הבחינה של חברת הייעוץ לדעת חוזקות, חולשות, אתגרים, איזונים. לעשות את הסוויט הזה, לראות מה האתגרים החדשים. איך אמר ערן? איזה יזמויות חדשות בתחומים המסוימים אנחנו צריכים להעביר, איך אנחנו משנים את התפיסה. לא להתבייש לומר איפה אנחנו פחות חזקים. פה אנחנו חושבים שהערך המוסף שלנו הוא לא יותר גדול אבל אנחנו חושבים שבנושא כזה או אחר הערך המוסף שלנו יהיה הרבה יותר גדול ולכן אנחנו בדיוק בכהונה שלנו נצטרך לקצוב לעצמנו זמן אחרי בחירה של מנכ"ל או מנכ"לית בתקופה הקרובה לראות איך מתאימים. אני לא אומר בונים, כי יש

חברה בסך הכול טובה. איך מתאימים את החברה לעידן החדש וכן, כולם יצטרכו להסתגל לשינויים חדשים, ויהיו שינויים. יהיו שינויים כי אנחנו רוצים להצליח. יהיו שינויים כי אכפת לנו מהעובדים. יהיו שינויים כי אתה לא יכול לשקוט על המצב ולהגיד: הכול בסדר. אנחנו החברה הכי גדולה, הכי טובה. לא. אנחנו מזהים כמו שבעירייה זיהתה בחלק מהדברים, רגע, רגע, משהו פה, אנחנו תקועים. לא טוב. בוא נראה איך אנחנו משנים, בוא נראה איך אנחנו מתחדשים, וזה בדיוק, אנחנו עם האצבע על הדופק עכשיו לראות איך אפשר להעצים את החברה ולחדש אותה במתכונת החדשה בגלל שאנחנו חווים המון - המון שינויים. השינויים במערכת החינוך משליכים על החברה, השינויים במה שקורה במדינה, קהילות משליך על החברה. השינויים בתרבות הפנאי משליך על החברה. השינויים שיש בכל קיצוץ שיש בתרבות, באומנות, משליך על החברה. זה משליך בכל דבר. אז אנחנו צריכים לראות בעצם איך במסגרת החדשה של מה שקורה החברה מתאימה את עצמה למציאות החדשה, משדרגת את עצמה. אגב, מעבר המודיעין והתקשוב של צה"ל. זה גם הזדמנות מאוד מאוד גדולה לחברה. מה עושים? איך עושים! כמה ממשפחות תגענה לכאן. זאת אומרת, לייצר כל הזמן יזמויות ודברים חדשים וזה אתגר גדול אבל הוא אתגר שאני בטוח בטוח בטוח שאנחנו נוכל לו כי אנחנו מאמינים גדולים בחברה ויש פה דבר נוסף - זה הרגע גם לשינויים מבניים. נגעתי בזה רק בסוגייה מסוימת. אנחנו נהיה חייבים לעשות שינויים מבניים. מה שהיה הוא לא מה שיהיה לא בגלל שמישהו חלילה אשם. אמרתי, יש רק שבחים. באמת שבחים. יש פה עבודה טובה, מסורה, מקצועית שהביאה לשיאים. זה לא פשוט כל הפרויקטים האלה שראינו אותם לקבל אותם ולנהל אותם. לא פשוט בכלל. אני חייב להיות מספיק הוגן. מבחינת העירייה זה נוחות, יאללה. קיבלנו, טאק. לכו תסתדרו. לא הולך ככה. אנחנו שותפים. אנחנו ביחד. וגם אם יש, קורה משהו, מה זה החברה? החברה זה אנחנו. זה בשר מבשרינו, זה דם מדמינו. אז אם משהו עובד לא בסדר או שיש תקלה אנחנו צריכים לשאול את עצמנו איפה פה שגינו, איפה אנחנו כולנו, כי אנחנו אחד. עירייה-כיוונים, עירייה-חברה כלכלית, עירייה-יעדים, זה אותו דבר. כולנו ביחד. אז לתקן את מה שצריך לתקן, לחדש את מה שצריך לחדש. אני חושב שאנחנו דווקא גם נהנה מהתהליך הזה. אנחנו נהנה מהתהליך הזה, אני חושב שגם העובדים שאם יבואו העובדים והמנהלים, המנהלות והמנהלים, ברגע שהם יבואו עם נכונות אני חושב שאנחנו בפתחו של

אתגר נוסף חדש שיוכל רק להעצים את החברה, לחדש אותה עוד יותר כי כפי שאתם רואים רק אתמול התבשרנו, זו דוגמה אחת למגה פרויקט לבית חולים, יאיר היה איתי אצל שר האוצר, (יאיר תורת), מגה פרויקט. בית חולים נוסף בנגב. עכשיו, אתם שומעים בית חולים אתם מבחינתכם בראש זה רפואה. זה מערכת בריאות. אבל זה לא רק. בית חולים כזה זה 2,000 - 3,000 עובדים. בית חולים כזה זה קהילה, רפואה בקהילה. בית חולים כזה זה תעסוקה. בית חולים כזה לצידו זה פארק של ביוטק, זה מחקר, תרופות, אולי כל מיני חברות שיעשו, סטארטאפיסטים שיעסקו סביב הנושא של הארכת חיים, תוחלת חיים, איכות חיים. זאת אומרת אנחנו מדברים על משחו שהוא הרבה יותר גדול ולתוך זה החברה תצטרך להיכנס בדברים שהיא יכולה להביא איתה את הערך המוסף. דיברתי קודם עם התקשוב. עוד שנה בעזרת השם, שנה שנה וחצי, 7,000 איש חדשים נוחתים לנו בתוך באר שבע. קריית התקשוב זה 7,000 איש. מה הצרכים שלהם? תרבות, פנאי, כל מיני דברים. הם יבואו אלינו. אנחנו נצטרך להמציא את עצמנו מחדש בהרבה מאוד דברים חדשים. למה? כי החיים הם דינמיים. עוד פרויקט, ועוד דבר, ועוד זה. ולכן אנחנו נמצאים בפתחו של עידן שמה שהיה עד היום היה מצוין ואם נרצה להמשיך להיות מצוינים אנחנו נחיה חייבים לא להגיד אנחנו הכי טובים ולשבת יד על יד אלא להגיד רגע, העולם הולך להשתנות. העידן הזה משתנה, איך אנחנו מכינים את עצמנו לעידן החדש עם כל האתגרים וההזדמנויות שבפנינו. אז אני מאמין גדול בחברה ובאנשיה. אנחנו נלמד ונפיק לקחים מהדברים שצריך לתקן, אנחנו שמחים על הדברים הנהדרים והטובים שהתבצעו והרוב של הדברים זה דברים נהדרים ונפלאים, ואנחנו רוצים לייצר עוד שיאים ועוד אתגרים ובעזרת השם נעשה את זה ביחד ובשיתוף פעולה. יש לנו פה גם דירקטוריון מלא בניסיון, יש פה גם שדרת ניחול טובה ויש גם עובדות ועובדים מסורים. זה הרגע לקחת את עצמנו עכשיו בידיים ולהגיד: יאללה, אנחנו עכשיו בפתחו של עידן חדש, בואו נראה איך אנחנו לוקחים את המשימה, איך לוקחים את האתגר ועולים עוד מדרגה קדימה. שוברים עוד שיא. ביחד נעשה את זה ובשם השם נעשה ונצליח. תודה רבה לכם, ושיהיה המון - המון בהצלחה לכולנו.

דו"ח ערו רוזנטל:

תודה להתראות.

רוביק דנילוביץ'
ראש העיר

רוביק דנילוביץ', ראש העיר, יו"ר דירקטוריון

מ"מ מנכ"ל, סגן סגן ניהול
מנהל פרויקט ערו
מנהל מימון